

L'habitatge, un dret de les persones treballadores

Pau Gálvez /
secretari de comunicació
de CCOO Comarques gironines

L'habitatge és un bé de primera necessitat perquè és una necessitat vital per al desenvolupament de la pròpia vida. La Declaració Universal dels Drets Humans, en l'article 25, reconeix el dret a l'habitatge com una part del dret a un nivell de vida adequat, mentre que la Constitució espanyola, en l'article 47, diu que "tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat". En el cas de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 26, dins dels drets de l'àmbit de l'habitatge, indica que "les persones que no disposen dels recursos suficients tenen dret a accedir a un habitatge digne, per a la qual cosa els poders públics han d'establir per llei un sistema de mesures que garanteixi aquest dret, amb les condicions que determinen les lleis".

En la realitat hem vist com l'especulació immobiliària al nostre país s'ha contraposat a aquest dret. Una de les conseqüències de la crisi financera del 2007-2012 va ser que moltes persones no poguessin continuar pagant les seves hipoteques o els seus lloguers. Des d'aleshores hem viscut milers i milers de desnonaments que han expulsat persones i famílies treballadores de les seves llars. Aquesta situació afecta greument la salut de les persones i,

fins i tot, ha provocat algun suïcidi de persones afectades. Recordem que les dades de l'informe municipal elaborat entre gener i abril del 2024 comptabilitzaven fins a 12 intents de suïcidi entre les persones a les quals fa seguiment el Servei d'Intervenció en Situacions de Pèrdua d'Habitatge i Ocupació (SIPHO) de Barcelona.

Davant d'aquesta vulneració de drets, ha crescut un moviment social pel dret a l'habitatge, representat per entitats com la PAH o el Sindicat de Llogateres. La pressió d'aquest moviment ha aconseguit que des de l'Administració s'aprovin moratòries als desnonaments, que s'acordin lloguers socials o dacions en pagament amb les entitats financeres, que s'impulsin polítiques públiques d'acompanyament a les persones que viuen l'emergència residencial o polítiques de construcció d'habitatge social... Aquests canvis són innegables i han millorat la situació de moltes persones, però no han resolt el problema.

Tot i que l'emergència residencial és un problema d'àmbit nacional, a les comarques gironines es donen algunes especificitats. En aquest sentit, l'informe de CCOO "Panoràmica de l'habitatge a les comarques gironines. Dades per a

la reflexió i l'acció" ens mostra algunes dades alarmants. Podem veure que el parc d'habitatge a les comarques gironines té capacitat per allotjar el doble de la seva població, però solament un 53 % són primera residència i, en el cas de l'Alt i el Baix Empordà, només 4 de cada 10 habitatges són primera residència. El 15 % dels habitatges són buits i a municipis com Castelló d'Empúries la xifra arriba al 32 %. El 43 % dels habitatges turístics de Catalunya es troben a les comarques gironines i solament el 0,98 % dels habitatges són de protecció oficial (HPO).

Els habitatges llogats a través de la xarxa de mediació representen un escàs 0,7 %. Una altra dada preocupant és que a totes les capitals de comarca i municipis de 20.000 habitants el percentatge mitjà de la renda disponible que s'ha de destinar al lloguer és superior al 30 % i, en el cas de Blanes, Lloret de Mar, Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols, Roses o Girona, la meitat de la població hi dedica com a mínim el 40 %. La meitat de la població de les comarques gironines ha de destinar com a mínim 10,1 anys de la seva renda disponible a satisfer el pagament de l'habitatge. Si parlem dels que hi dediquen un 30 % de la renda, allarguem el període fins als 33,5 anys (sense tenir en compte els interessos dels crèdits hipotecaris).

Des de CCOO hem fet algunes propostes per garantir el dret efectiu a un habitatge digne. En aquest sentit, exigim l'aplicació efectiva de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, i que aquesta aplicació no estigui subjecta als canvis de color polític. Així mateix, veiem imprescindible proveir-se d'un parc d'habitatge social protegit, assequible i sostenible, i crear una entitat de finançament públic per a l'habitatge.

Mentre continuï l'emergència d'habitatge, continuarem participant a les mobilitzacions de les entitats que exigeixen l'habitatge com un dret i no com un negoci, tal com vam participar en les multitudinàries mobilitzacions del 23 de novembre del 2024. ●

**Veiem imprescindible
proveir-se d'un parc
d'habitatge social
protegit, assequible
i sostenible**